

Dunántúl

Sárközi karikázó, lépő, csárdás és futó

Báta vize, zibeg-zubog a gáton,
a szeretőm most ment arra lóháton.
Tilosba jár, mert tilos a szerelem,
senki se lássa meg, mikor ölelem.

Kék virágot virágzik a temető.
Engem temessenek bele legelsőbb.
Engem elsőbb, utánam a babámat,
ne tarthasson több szereetőt magának.

Nem vagyok szép, a szemem se fekete,
Nem is vagyok a leányok eleje.
Sem eleje, sem az alja nem vagyok,
barna legény szeretője én vagyok.

Kék ibolya búra hajtja a fejét.
Mert a harmat nem öntözi a tövét.
Szállj le harmat kék ibolya tövére,
most találtam egy igaz szeretőre.

Dráva szélén lakom, kedves kisangyalom,
susogását nem messzire hallom.
||:Befagyott a Dráva télnek kellős közepébe,
szerettelek babám a legszebb időbe':||

Elment az én babám, föl a pécsi nagy hegyekbe.
Nálam maradt a fehér zsebkendője.
||:Bárcsak a neve rá ne, rá ne volna írva,
hogy a kedves kisangyalom szembe ne jutna soha.:||

Ki, ki, ki, ki volt itt,
kinek pipája maradt itt?
Az én rózsám, az volt itt,
annak a pipája maradt itt.

Hej rom, rom, rom, rom, rom,
a szegedi vásárt bejárom.
Ott veszek egy pej kancát,
azzal járok rózsám tehozzád.

Bárcsak mindig tavasz lenne,
hogy a réten sok ló lenne.

Békókulcsom öt-hatféle,
könnyen nyitogatok véle.

Öcsény-falu szép helyen van,
mert a Templom-hegy alatt van.
Ott terem a bajor piros,
az én rózsám barna-piros.

Öcsény-falu de szép község,
benne lakni gyönyörűség.
Benne élni, benne lakni,
benne szeretőt tartani.

Kanásztánc, kisugró, nagyugró és "Cinege"

Csóri kanász a dombon játszik a botjával,
ne menj arra kisleány, megfogja szoknyádat.
||:Nem fogja meg a szoknyám, elszaladok tőle,
azért a kismalacot ellopom melőle.:||

Megfújom a furulyám, lenn a széked szélén,
hallod-e te angyalkám hálótanya végén?
||:Hallom, kedves angyalkám, nem tehetek róla,
gyönyörű szép szavadra nem mehetek oda.:||

Házasodik a tücsök, szúnyog lányát kéri,
dirmeg-dörmög a medve, násznagy akar lenni.
||:Odaugrik a bolha, vőfény akar lenni,
mindenféle csúf bogár vendég akar lenni.:||
Adott Isten szekeret, szekeremnek kereket.
||:Üvegemnek feneket, abból iszom eleget.:||

A doktor is azt mondja, vizet ne igyak soha,
||:mert a vízben béka van, életemnek vége van.:||
Hármat tojott a fekete kánya,
engem szeret a kend barna lánya.
Kikityimbe, kukutyomba, gyere rózsám a kocsimba.
Akármilyen szegény legény vagyok
A kend lány a szeretője vagyok
Kikityembe-kukutyomba, gyere rózsám a kocsimba.

Hol háltál az éjjel, cönöge madár?
Ablakodba háltam, gyöngé violám.
Miért be nem jöttél, cönöge madár?
Féltem az uradtól, gyenge violám.

A bátai bíró lánya, egy pendelbe ment az ágyra.

||:Jaj, de megkönyörögtetett, míg az ágyára eresztett.:||

Erre gyere, ne menj arra, jobb út van erre, mint arra.

||:Erre van a babám útja, kisangyalom gyalogútja.:||

Nincs énnékem kedvesebb vendégem,

mint az én kis kedves feleségem.

||:Akárhogyan játszadózom véle,

senki se hányja azt a szememre.:||

Béreslegény, ne rakd meg a szekeret,

sajnáld meg a szegény pára ökröket.

||:Kettő sánta, a harmadik nem mehet,

a negyedik nem bírja a szekeret.:||

Béreslegény, jól megrakd a szekeret,

sarjútüske bökködi a tenyered.

||:Mennél jobban bökködi a tenyered,

annál jobban rakd meg a szekeredet.:||

Érik a cseresnye, bodorodik a levele.

Mennél jobban bodorodik,

árva szívem szomorodik.

Üssön meg babám a ménnykő,

akkora, mint egy malomkő.

Halálodat nem kívánom,

de ha megüt, azt se bánom.

(Dél-Dunántúl)

Gyere ki, Kata,

megharap a kutya!

Elkapja a gatyámat,

lereped a rojtja.

Hej, Éva, Éva,

megérett a szilva!

Kettő-három van rajta,

terítve az alja.

Erre gyere, erre,

tudja fene, merre!

Ördög bújjon beléje,

egye meg a fene!

Ej, haj, Zsubri pajtás,

merre lesz most a vándorlás?

||:Ej, haj, Szekszárd felé,

az én kedves babám felé.:||

Ej, haj, Zsubri pajtás,

ellopták a pejparipád.

||:Ej, haj, csak hadd vigyék,

van még az Alföldön elég.:||

Ej, haj, Zsubri pajtás,
hogyan tetszik a vándorlás?
||:Ej, haj, nem jól tetszik,
mert a rózsám halva fekszik.:||

Ej, haj, Zsubri pajtás,
merre lesz most az utazás.
ej, haj, Szekszárd felé,
az én kedvenc rózsám felé.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
micsoda az a fehér ház.
Ej, haj, Lengyelváros,
ott lakik a komisszáros.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
hová menjünk reggelire?
Ej, haj, Köcsögrére,
oda menjünk reggelire.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
hova menjünk az ebédre?
Ej, haj, Enderédre,
oda menjünk az ebédre.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
hová menjünk vacsorára?
Ej, haj, Kocsolára,
oda menjünk vacsorára.
Ej, haj, Félegyháza,
megbotlott a lovam lába.
Ej, haj, ha megbotlott,
csak hogy engem haza hozott.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
ellopták a nyeregbundát.
Ej, haj, csak hadd vigyék,
van még Debrecenben elég.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
készen van-e a vacsorád?
Ej, haj, készen vagyon,
bor, pecsenye, az asztalon.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
ellopták a pejparipád.
Ej, haj, csak hadd vigyék,
van még az Alföldön elég.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
hogyan tetszik a vándorlás?
Ej, haj, nem jól tetszik,
mert a babám halva fekszik.
(Nagycsepely,Somogy
Ej, haj, Zsubri pajtás,

hogyan tetszik a vándorlás?
Ej, haj, nem jól tetszik,
mert a babám halva fekszik.
Ej, haj, Zsubri pajtás,
mindek mondod, amit nem látsz?
Miért jössz a halálomra,
nem vétettem néked soha.
Ej, haj, Félegyháza,
megbotlott a lovam lába.
Ej, haj, szili csárda,
oda megyünk vacsorára.
Zsubri pajtást agyonlőtték,
egy gödörbe beletették.
Fekete föld hullik rája,
Répa Rozi borulj rája!
(Vica, Rábaköz)

Ej, haj, Sobri pajtás,
Miként tetszik a vándorlás?
Nekem nagyon nem jól tetszik,
mert a babám, halva fekszik.
Ej, haj, Sobor alatt,
jaj, de szépen szól a harang.
Azért szól az olyan szépen,
hogy a szívem megrepedjen.
(Szólád, Somogy)

||:Járjad borzos, neked illik:||
akár térdbe, vagy bokába
törjön el a gatyád szára.
Meddig köti azt a gatyát?
Egye meg a fene magát!
Ne úgy egye, mint a kutyát,
reszelje meg, mint a tormát!
(Törökkoppány, Somogy)

Kisangyalom szeme, szája,
többet ér, mint Budavára,
mert Budavár az uraké,
de a babám csak magamé.

Erre gyere, ne menj arra,
Jobb út van erre , mint arra
Erre van a kerék útja ,
Kisangyalom gyalogútja.

Irigyeim sokan vannak,
Mint a kutyák úgy ugatnak

El akarnának veszteni
A Jóisten nem engedi.

Engem szeress, ne anyádat,
Én varrom a jegyatyádat.
Mert az anyád tejet adott
Én meg babám, csókotadok.

Szeretnék szántani,
Hat ökröt hajtani
Ha a rózsám jönne,
Az ekét tartani.

Az ekét tartani,
Hat ökröt hajtani,
Minden fordulatban
Egy pár csókot adni.

Cinege, cinege, aranyos pintyőke
Estében , hajnalban szépen szól a hangja.

Borom a pincében, magam a szőlőben,
Pohár a kezemben, dadd igyak belőle.

A leány se lehet mindig viola,
Meyecskének is kell lenni valaha,
Menyecskével szépen beszél az ura,
De mégis jobb, ha a legény csókolja.

Edd meg fene valahol egy legény van,
Valahol egy szegényleány csaló van,
Eddd meg fene, verd meg Isten mindnyáját,
Ki kívánja megcsalni a babáját.

Négy sarka van a dunyhának, nem kettő,
Kisangyalom mikor alá befekszöl,
Felhajtod a piros szőttes dunyhádat,
Jobb szeretlek mint az édesanyámat.

Kék virágot virágzik a temető,
Engem temessenek bele legelsőn,
Engem elsőbb, utánam a babámat,
Ne eméssze gyöngé szívet a bánat.

Kék ibolya búra hajtja a fejét,
Mert a harmat nem öntözi a tövét,

Szállj le harmat kék ibolya tövére,
Most találtam egy igaz szeretőre.

Letörött a kutam gémje,
Hogy itatok meg hát délre,
Pántlikát kötök a gémre,
Mégis megitatok délre.

A karádi kertek alatt
Belepett engem a harmat
De nem ám a kertek alatt,
Kisangyalom karja alatt.

Eje, haja retek haja
Beteg a szeretőm anyja
Adná Isten, hogy meghalna,
Barna fia rám maradna.

Ez a bajor enni való,
Nem csizmára tenni való.
A szép asszony arra való
Esthajnalban fordul alól.

Fekete rojtos kezkenőm
Most ismerem a szeretőm,
Olyan vékony mint a nádszál
Hajlik mint a liliomszál.

Liliomszál ne virágozz,
Én rám babám ne várakozz ,
Mert ha én rám várakozol
Soha meg nem házasodol.

Isten véled Bogyiszló városa
Már én többet nem leszek lakosa
Benne hagyom híremet, nevemet,
Nevem után a régi szeretőmet.

Jaj, Istenem , jaj jaj jaj, jaj jaj jaj,
Fejem fölött beborult a hajnal,
Most is olyan szeretőm hagyott el,
El sem hagyott, már elfelejtettem.